

KOIKAS

Noorte Kõikaste juhtide ajakiri

TARTUS

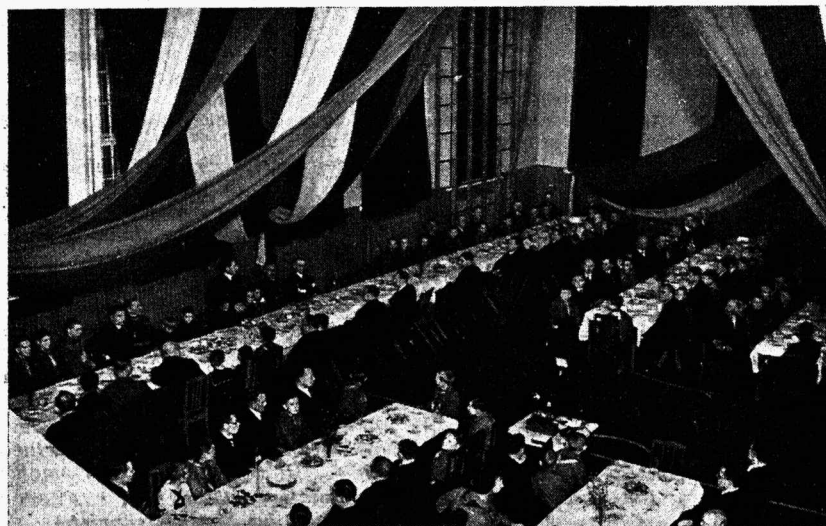
31. MÄRTSIL 1938

Nr. 3

Richard ...
Tallinn, Sakala 33

Isade ja poegade õhtu

Tallinna Malevas.

Vaade NK Tallinna Maleva poolt korraldatud isade ja poegade õhtule Kaitseliidu Tallinna Maleva võimlas. Noort juhataja kol. J. Vellerind kõnelemas.

Lõkkevestlus.

Noortejuht kol. J. Vellerinna mõtetel.

Noortemagister Osv. Randvee.

Noortel kotkastel on tavaliselt kombeks saanud, et nende lõkkeõhntu kavas esineb ka lõkkevestlus. Lõkkevestluse ülesandeks on hubase lõkkemeeleolu loomine ja poiste kaasakiskumine ning äratamine ühisele ja lõbusale lõkketegevusele. Sageli aga ei tabata lõkkevestlusega õiget momenti ja terve tegevus läheb nii märgist mööda ning poiste südamed ja meeled jäävad kuulates külmaks. Niisugusel korral kaotab jutustaja poistega kontakti ja jätab nad passiivseteks kuulajateks. Jutustaja vestleb üleolevalt ja suure paatosega ning pikalt. Kantakse ette kõrgeid mõtteid, moraliseeritakse, filosoferitakse ja õpetatakse poisse. Unustatakse täiesti, et lõkkevestluse siht on ikka meeleolu loomine, ja meeleolu loomine nii, et sellest võtavad osa ka poisid.

Et poisid poleks lõkkevestlusest välja lülitatud ja ei jääks ka ainult pealtkuulajajaks, vaid võtaksid sellest aktiivselt osa, siis on soovitatav lõkkevestlus koostada nii, et jutustaja pöörduks vahetevahel küsimustega poiste poole, mille peale need siis vastavad. Samuti tuleks võtta lõkkejuttu, vastavalt sisule, üldlaule ja deklamatsioone, mis tulevad parajas kohas ettekandmisele. Niisugusel korral tulevad laulud ja deklamatsioonid poistele enne lõket selgeks õpetada, kuna jutu sisu ja küsimused peavad teadmatuks jääma, sest vastasel korral ei ärataks see enam mingisugust respekti.

*

* * *

Esitan allpool näitena ühe niisuguse vestluse, mille sisuks on võetud matkamine mööda kodumaad. Nimetatud vestlus oma küsimustega, humoriga ja lauludega tahab luua nii poistes kui ka külalistes ainult lõbusat lõkkemeeleolu.

Lõkkevana:

„Noored, ei ole midagi ilusamat kui käia mööda kodumaad ja näha tema ilu! Igal kevadel, kui päike hakkab tegema kõrgemaid käike ja kodumaa loodus lööb õitsele, siis haaran pihku reisikepi, viskan selga reisipauna ja lähen vaatama, mida teeb kodumaa.

Kuulake mind, poisid! Ma kõnelen teile, mida nägin möödunud suvel kodumaal matkates.

Alustasin oma reisu Petserimaalt. Teid

muidugi huvitab, mispärast Petserimaalt? Aga sellepärast, et olen pärit sealt. Petserimaa, see on ilus maa! Teie olete temast palju koolis õppinud. Öelge, mida on seal ilusad?”

„Klooster, maa-alused käigud, püha tamm!”

„Õigus. Teie tunnete maateadust! Kui teist mõni pole veel seal käinud, see minu pea. Petserlased on head inimesed ja laulja rahvas. Kas teate, kuidas ta laulab?”

„Lätsi külla . . .” „Seto Võõpsust tuliva”.

„Laulame selle viimase. See on ilus laul! (Lauldakse üks salm.) Vaat, selle lauluga algasin ma oma matka Petserimaalt ja siirdusin Võrumaale ja Võru linna. Noh, mis vaatamisväärsed on Võrumaal?”

„Munamägi!”

„Jah, Munamägi! Käisin ümber mäe ja mulle oli selge, et tõesti on pool muna püsti aetud, et mäel on päris õige nimi. Mäe tipust oli näha terve Valgamaa ja pool Põhja-Lätist. Selgesti oli näha sealt ka Valga linna poolitav Eesti-Läti piir. Sealt kõrgelt vaatasin terve Valgamaa põhjalikult läbi nagu maakaardilt. Noh, siis polnud mul enam tarvidust Valgamaale minna ja siirdusin otse Võru linna. Võrus hakkasin otsima, kus on siis see võru, millest linn oma nime on saanud. Käisin mitu päeva ümber linna, aga võru ei kuskil. Poisid, kas olete teie keegi leidnud sealt võru või midagi sellestolist? Või teab teist keegi, kuidas Võru on saanud endale nime? (Kui mõni poiss teab jutustada Võru linna nimesaamise ja sünnilugu, siis tuleb lasta seda teha.)

Käisin siis veel paar tiiru ümber linna ja hakkasin viimaks taipama, et sellepärast on linna nimeks Võru, et kõik turistid käivad ringi ümber linna ja otsivad ikka selle võru peidukohta, mida pole kuskilt leida.

Võrust matkasin otse läbi Taevaskoja Tartusse. Suur osa on teist Tartut külastanud. Öelge, mida on seal omapärast?”

„Emajõgi, ülikool . . . !” (Võib lastele jutustada ka Emajõe sünnist.)

„Just nii! Seal ma käisin ka ülikooli läbi ja olen nüüd päris haritud mees. Ei võtnudki teine kaua aega. Päris kerge läbi käia.

Võib-olla teate, kuidas tartlased juba mitusada aastat tagasi nutsid.“

„Teame!“

„Vaata, nii nad nutavad ka praegu. Poisid, nutame ühes tarilastega!“

(Kõik) „Oh ma vaene Tarto liin!“

(Võib ka mõni teine hüüdi olla.)

„Kui Tartus olid kõik kohad põhjalikult läbi vaadatud, siis seadsin sammud Virumaa poole. Kas teate ka Virumaa rikkustest?“

„Miks ei! Karud, põlevkivi, suured metsad!“

„Tublid poisid! Natuke teate! Minul ka esimene asi, kus on need hirmsad karud? Ajan terved metsalahmakad läbi ja olen ise hirmul, et kus see karu küll mulle vastu hüppab. Aga karu ei kuskil. Räägin jahimeestega. Ei nemad ole ka enam tea millal karu näinud. Puha tühi jutt, et Virumaa karude terrori all. Kõik Venemaal suvitamas. Ja kes sinna on läinud, ei see enam sealt tagasi tule.“

Kõige rohkem aga huvitas mind — mis te arvate?“

„Põlevkivi!“

„Just põlevkivi. Et küll on ikka naljakas kivi, kohe põleb teine. Kas teie teate ka, kuidas leiutati põlevkivi?“

(Kui mõni poistest teab seda, siis lasta lühidalt jutustada.)

„Kas teate, kuidas leiutati magnet? Väga lihtsalt. Korä keegi reisija jalutanud kuskil kaugel maal kaljumägedes. Tal olnud reisisaapad tugevate naeltega tallutatud. Mees märkab, et saapad jäävad ikka naks ja naks kalju külge kinni ja kuidagi ei saa edasi. Pärast hakati asjaolu uurima ja avastati magnet. Huvitav on see, mispärast pandi sellele nimemiks magnet. Magnet sellepärast, et „mag“ — see tuleb sõnast „maa“ ja „neet“ tähendab „neetima“. Nii siis, maa külge neetima. (Võib küsida poistelt klaasileiutamisest.)

Midagi selletaolist oli ka meie põlevkivi avastamisega. Võib-olla teab ehk mõni poistest hulgast sellest jutustada?“ (Kui poiste hulgast jutustajat ei leidu, siis räägib lõkkevana paar varianti.)

„Kord teinud karjapoiss kividest tuleaseme ja sellele puudest lõkke, et ennast soojendada ja kartuleid küpsetada. Poiss läinud natukeseks ajaks tule juurest ära. Tagasi tulnud, leidnud ehmatuseks, et kivid kõik põlevad suure tulega. Näete, põlevkivi leiutajaks on olnud üks sama-sugune noor poiss kui teiegi siin olete. Poiss läks õhtul karjaga koju ja kohtas esimesena saunataati, kellele ka siis rääkis oma üllatavast uudisest. Vanataat

sõnas: „Oh, see pole midagi! Näe, mina ehitasin endale sauna. Tegin ilusatest kivilahmakatest ahju sisse. Siis ühel laupäeva-õhtul panin uue saunahju küedema, et kuumas leilis vihelda vanu konte. Natukeses aja pärast astun, viht kaenlas, sauna. Tont ae, mis ma näen! Saunahi kõik maha põlenud, ja puud pörandajärel!“

Nii, poisid, on avastatud Virumaa põlevkivi.

Jalutasin siis põlevkivikaevanduses ringi. Oi, küll on seal suured mäed! Teate, mis mäed need seal on? Kas oleie neid mägesid koolis seinakaardilt otsinud? (Lõkkevana küsib poisse. Mõned poisid teavad neid mägesid ja nimetavad — „tuhamäed“.)

Suured kõrged tuhamäed ja peale nende veel pikad ja sügavad maa-alused käigud, kust põlevkivi välja tuuakse.

Aga tuletame siin natuke meelde ajalugu. Kujutage ette, poisid, kui möödub veel 2000 aastat ja meie kirjutame aasta 4000! Mis te arvate, mida kirjutavad siis ajaloo-uurijad Virumaa tuhamägedest ja maa-alustest käikudest, kui vabrikud kaotatud, sest õli pole siis enam vaja — kasutatakse muid paremaid jõuallikaid. Mis nad arvavad neid kunagi olnud. Kes teab? (Poisid aravad.)

Ei, nad arvavad ja kirjutavad raamatutes nii: „Mitu tuhat aastat tagasi elanud Virumaa Kohtla ümbruses suured mutid — maamutid — kes kaevanud maa alla suuri käike ja ajanud üles suuri koonusekujulisi mullamägesid, mis veel tänapäevagi on näha.“

Seda teie õpiksite siis kooliraamatust.

Olete teie kuulnud ka virulaste iseloomustavat hüüdsõna?“

„Oleme!“

„Hüüame selle kooris!“

„Virumaa rand on sakiline, Rakvere kohus on äkiline.“

(Või mõni teine.)

„Virumaalt sõitsin edasi Järvamaale. Mida võisin ma Järvamaal näha?“

„Türi raadiomast!“

„Õige! Oli see aga kõrge. Ots ulatus kohe läbi pilvede! Mul praegugi veel kael haige ülespoole vaatamisest. Järvakad polegi selle mastiga väga uhked, vaid hoopis õnnetud. Vanad eided kardavad, et püüab teine sealt pilvedest välku kinni ja viimati surmab neid. Aga vanadel on tõsi. Ka mina nägin masti otsas põlevat tuld. Eks see või küll tulekahjusid sünnitada? (Kui mõni poistest teab masti tulest kõnelda, siis las ta räägib, mis tähtsus sel on.) Üks teine häda on

ka nüüd Tüiril. Sealsed raadioaparaadid on omast saatjast nii sisse võetud, et keera keskpikk, pikk või lühilaine, võta Berliin, Riia, Helsingi või Stokholm — ikka kuuled Tüiri saatjat.

Tüürtl sõitsin „Mulgi Ekspressiga“ Viljandisse. Seal ma ei julgenud kaua peatuda, sest mis ma vaene petserlane enast uhke ja rikka mulgi katuse alla topin.

Teie vist tunnete uhkest ja hoopejast mulgist laulu?“

„Jah tunneme!“

„Noh, siis laulame!“

„Mulk om ikka uhke miis
oma suure valla sees.
Piima joob ta kapaga,
raha mõõdab vakaga.“

(Või mõni sobivam.)

„Mulgimaalt matkasin Sinialliku kaudu Pärnumaale. Seal oli päris hirm liikuda. Nii kui üle Pärnumaa piiri sain, kohe karu vastas. Õelge mulle, poisid, kus Pärnumaal neid karusid siis nii hulgana leidub? (Poisid arvavad ja vastavad: Väandra metsas, Tori põrgus jne.) Pole õige! Pärnumaa vapil on karu. Kohe kui Pärnumaale sain, ulatati mulle kiri pihku ja selle nurgal oli suur tugev karu. Pärnakatel on karude kohta luuletatud üks hoogus laul. Laulame selle ühiselt!“

„Laulame! Laulame!“ (Lauldakse üks salmi „Väandra metsas Pärnumaal.“)

„Pärnu metsadest murdsin endale hea männipalgi kepiks ja sammusin siis läbi Pärnu lahe, nagu Suur Tõll kunagi, Saaremaale. Oi, Saaremaa on imeilus maa. Sinna, poisid, peate kõik minema! Aga naljakas oli see Saaremaa ka. Kui suurel maal oli palju jõgesid ja järvi, siis ei leidnud ma Saaremaalt ühtki. Mind hakkas püüama mõte; kust ja mida see saarlane küll joo? Kas teie ehk teate mulle öelda, kust saarlane joo? (Poisid väljendavad oma arvamisi. Kui ükski õieti ei taba, siis ütleb lõkkevana ise.)

Aga tuletage meelde, kuidas laulab saarlane: „Ma rüüpan merest soolast vett!“

Laulame üheskoos selle ilusa saarlaste laulu!

(Lauldakse 2 salmi „Ma vaatan paadist kiikriga . . .“)

Nii, mu armsad sõbrad, oli mul siis Saaremaalt kõigiti selge ülevaade ja ma solistasin läbi väina Läänemaale. Seal polnud mul aega palju ringi vaadata. Veidike aega peatusin Haapsalus ja vestlesin mõne minuti lossi Valge Daamiga

päevaküsimuste üle. Mind huvitas väga Tallinn — pealinn, ja ruttasin siis kõigest jõust, et ruttu sinna jõuda. Teel Tallinna läbistasin ka Nõmme. See on üks naljakas linn. Kas teate, millest on seal suur puudus? (Poisid arvavad ja vastavad.) Liivast on seal puudus! Talvel liibedaga pole ühelegi tänavale liiva raputatud. Ja kui mõnele on, siis pole see liiv, vaid vaevalt märgatav „kaneeli“-kord.

Jõudsin siis varsti Tallinna. Maateaduse raamatust olin omal ajal koolis õppinud, et kõik suured linnad ja pealinnad asuvad ikka jõgede ääres. Hakkasin siis Tallinnast ka jõe otsima, aga jõe pole kuskilt leida. Võib-olla teie, poisid, võite mulle öelda, missuguse jõe ääres asub Tallinn? (Poisid arvavad ja mõtlevad. Kui keegi ei leia õiget jõe, ütleb selle lõkkevana.) Meie pealinn asub ju Härjapea jõe kaldal! Linnasid ei sallinud hästi seda jõe, et see olnud suure linna kohta liiga väike, ja lasknud selle kaevata maa alla. Nüüd pole vaja pealinlastel oma väikese jõe pärast häbi tunda, sest keegi külaline ei tea, kus ta läbi voolab.

Oli kuum aeg. Jalutasin mööda pealinna tänavaid ja mul hakkas hirmus janu. Tahtsin juua! Ja mind hakkas ka omakorda huvitama, mida küll joob tallinlane? Poisid, õelge mulle seda! (Vastavad nii ja teisiti.)

Ei, noored, pealinlased joovad kõige kallimat vett? Miks? (Poiste arvamused filtrim.) Ei, silmavett! Võib-olla teie ei taha seda uskuda, aga ma räägin teile kohe sellest. (Lõkkevana räägib muinasjutu Ülemiste järve tekkimisest.)

Kas teate, kuidas Linda kaebas lauldes, kui ta kivil istus ja nuttis.

Laulame sellest ühe salmi! (Lauldakse „Säätt Läänemere kalda pealt“.)

Pealinnas oli minu pika reisu lõpp. Ja kui ma nii lõbusalt mööda kodumaad matkasin, siis kohtasin igas linnas ja külas teiesuguseid poisse. Need olid kõik töökad ja elurõõmsad noored ja nende laulut meeldisid mulle. Eriti üks laul on mulle väga meelde jäänud. Ma tean, ka teie mõistate seda. Laulame selle!“

(Lauldakse „Noored kotkad“ või mõni teine.)

* * *

*

Nagu kirjutisest selgub, on esitatud vestlus võrtsifitud huumoriga. See ei tä-

Stseen Ed. Kansa näidendist „Lehvi muistseid mälestusi“ Tapa kodutütarde ja noorkotkaste ettekandel.

henda sugugi, et kõik lõkkevestlused peavad rõhutama ainult huumorit. Ka tõsise lõkkevestlusega võib haarata poisse ja luua vastavat lõkkemeeleolu. Kuid ka tõsise vestluse sisus peaks olema üldlaule ja deklamatsioone. Vestluse normaalne aeg ühes massi osaga (laulud, deklam.) oleks kuni 25 minutit. Pikem lõkkevestlus võib väsitada poisse ja minna ka igavaks külalistele.

Esitatud lõkkevestlust ei maksa võtta sugugi ainukesena ja absoluutsena. See on avaldatud selleks, et leidlikud lõkkejuhid kasutaksid lõkkeettekannetena pois-

tele lähedast ainet omast kodumaast, linnadest, rahvakommetest, kirjandusest jm. Nii võib sellesarnaseid variatsioone kanda ette ka kohalikus ulatuses valdade, külade ja talude aineil. Tuleb aga silmas pidada, et ei minda suurte liialdusteni ja pilkamisteni. Vestluse koostaja peab jutu nii üles ehitama, et ta sisaldaks poistele tundmatut ainet ja arendaks kuulajate tähelepanu, reageerimisoskust ja teravmeelsust. Igal juhul aga tuleb silmas pidada, et ei puuduks vestluses massi osa laulude, deklamatsioonide ja vastuste näol.

VABARIIGI AASTAPÄEVA PÜHITSEMINE HAAPSALUS.

Vabariigi 20. aastapäeva pühitsemise toimus Haapsalus suurejooneliselt. 23. veebr. õhtul korraldati gümnaasiumi saalis kohaliku naiskodukaitse üldjuhtimisel suur noorte aktus, kus kanti ette Ed. Kansa „Lehvi muistseid mälestusi“. Ettekanne õnnestus täielikult ja jättis oma uudsuselt parima mulje. Peale aktust toimus noorte ühine rongkäik tõrvikute valgusel Vabadussõjas langenute ja 1905. a. ohvri Laipmanni mälestussamba juurde, kuhu asetati noorte poolt pärjad. Rongkäiku saatis tihe rahvahulk.

24. veebr. toimuvast paraadist võtsid noorkotkad ja kodutütred osa esindusrühmade ja lippudega. Õhtul asetleitud Kaitseliidu peol pandi noorkotkaste poolt toime korjandus piirivalvele mootor-saani ostmiseks. Korjandusel saadud summa kr. 29.10 saadeti edasi „Uus Eesti“ toimetusele.

25. veebr. õhtul korraldas Haapsalu mlvk. salgapealikute kool omavahelise lõkkeõhtu. Viimasest võttis osa VR ka-valeride esindaja kolonel M. Tuisk VR I/3, kes esines ka vastavasisulise lõkkejutuga. Lõkkeõhtu õnnestus täielikult.

„Kotka“ 1937. a. aastakäik

on väärtuslikuks käsiraamatuks igale noorte kotkaste juhile. Kotka 1937. a. aastakäiku on piiratud arvul saadaval ajakirja talituselt hinnaga à kr. 1.50.

Noorkotkalikust topograafiast.

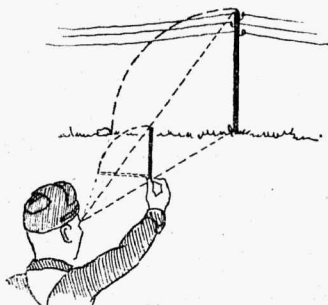
Noortemagister Riho Lahi.

(Järg.)

V. Kõrguste mõõtmine.

1. Võrdlemise abil. Kui meil mõõdetava esemega samal kaugusel asetseb tuntud laiusega esemeid, siis võrdleme väljasirutatud käes hoitava pulga või pliiatsi abil eseme kõrgust sellega (sarnane peat. IV p. 1).

2. Maapinnale projekteerimise abil. Väljasirutatud käes hoitava pulga või pliiatsi abil viseeritakse (ühe silmaga) eseme kõrgus maapinnani. Nüüd pööratakse pulga ülemine ots, pulga alumist otsa eseme maapinnaga kokkupuute kohal hoides, täisnurga all maapinnale, kus võimalik kaugust mõõta. (Vt. joon. nr. 6.)

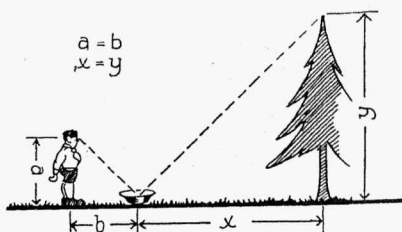
Joon. 6.

3. Varju abil. Päikesepaistelise ilmaga võimaldab eseme varju pikkus peaaegu täpselt kõrguse mõõtmist. Selleks on vaja ära mõõta, mitu korda on eseme vari meetripikkuse kepi varjust pikem.

Samu tulemusi saab ka enda varju ja mõõdetava eseme varju võrdlemisel, näit.: mõõtja vari on mõõdetava eseme varjust 4 korda lühem. Järelikult on mõõdetava eseme kõrguseks 4 mõõtja pikkust.

4. Veepeegelduse abil. Tume-
dapidõhjaline kauss või taldrik, milles vesi,

paigutatakse maha mõõdetavast puust umbes nii kaugemale, kui kõrge arvatakse puu olevat. Mõõtja ise asub enda pikkuse võrra veenõust eemale, nii et veekauss jääb puu ja mõõtja vahele. Nüüd nihkuvad vaatleja ja kauss puule lähemale või kaugemale seni, kuni puulatv peegeldub keset kaussi. Kausi kaugus puust on sama suur kui puu kõrgus maast. (Vt. joon. nr. 7.)

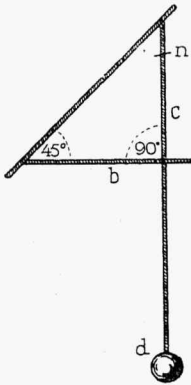
Joon. 7.

5. Kolmnurga abil. (Vt. pilt „Kotkas“ nr. 10 — 1937. a., lk. 138.) Mõõtja läheneb või kaugeneb mõõdetavast esemest, kuni täisnurkse kolmnurga hüpoteenuusi viseerimisjoon ühtub eseme kõrgeima tipuga. Eseme kõrguseks on: kaugus mõõtja asukohast puuni + mõõtja silmade kõrgus maast.

Et tavalise kolmnurga aluskaatetit on väga raske hoida rõhtsuunas, seepärast on soovitatav valmistada pulkadest kolmnurk, mille pikendatud püstkaatet (c) lõpeb mingi raskusega (d), mis tegutseb loena (vt. joon. nr. 8). Ehitus peab olema võrdlemise kergest materjalist, et pulgad a ja b oma raskusega ei mõjutaks loodi. Et hoidev käsi ei segaks viseerimist, on soovitatav loe hoidmiseks nael n.

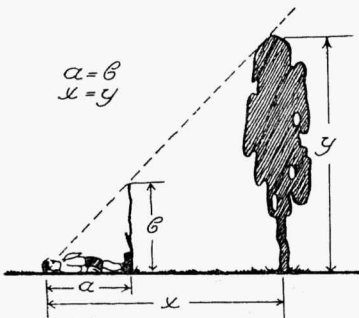
6. Enda pikkuse kepi abil. Enda pikkune kepp asetatakse püsti jalgade

juurde ja heidetakse pikali, jalad mõõdetava eseme poole. Projektisioonjoon silma-

Joon. 8.

dest kuni mõõdetava eseme tipuni peab langema ühte kepi ülemise otsaga. Mitteühtumisel lähenetakse või eemalduetakse ühes kepigä. Kaugus mõõtja silmadest mõõdetava esemeni ongi eseme kõrguseks. (Vt. joon. nr. 9.)

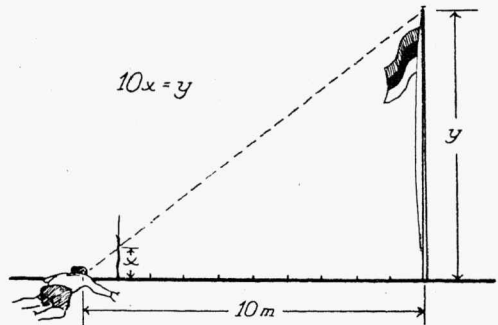

Joon. 9.

7. K ü m n n e n d i k m e e t o d. Mõõdetavast esemest mõõdetakse eemale 10 m. Sellelt kohalt viseeritakse maa pealt eseme tippu. (Täpsemaid tulemusi saavutatakse, kui viseerija heidab kõhuli, pöörab pea mõõdetava eseme poole ja viseerib maapinnale lähemal asuva silmaga. Ikka-

gi jääb silm maapinnast tublisti kõrgemale. Seepärast tuleb viseerimisjoone maaga kokkupuutekohaks märkida kõrvalune koht.)

Puust 9 m kaugusele asetatakse püsti kepp. Silma ja mõõdetava eseme tipu vahelise viseerimisjoone lõikekoha kõrgus maast (kepil) korrutatakse 10-ga. Saadud arv ongi mõõdetava eseme kõrguseks. (Vt. joon. nr. 10.)

Joon. 10.

See mõõtmisviis ei ole kasutatav kõrgemate puude mõõtmisel, sest nii lähedalt vaadates takistavad oksad nägemast latva.

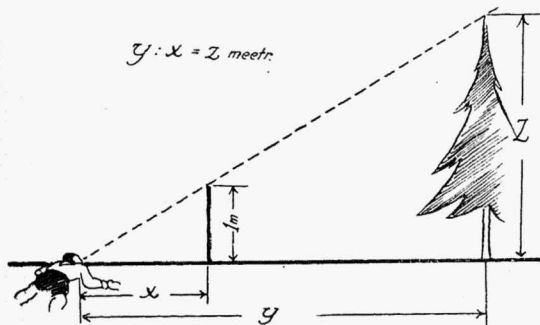
8. P a d e n - P o w e l l i v i i s. Minnakse mõõdetavast esemest nii kaugemale tasapinnalist maad mööda, et puu või eseme tipp hästi nähtav oleks, heidetakse maha ja viseeritakse p. 7 kirjeldatud viisil eseme tippu. Enda ja puu vahel nihutatakse meetripikkust keppi lähemale või kaugemale (ka nii, et kepp pannakse püsti ja vaateleja nihutub lähemale või kaugemale) niikaua, kuni kepi ülemine ots ühtub viseerimisjoonega.

Kaugus silmast kuni mõõdetava esemeni jagatakse kaugusega silmast kepin. Saadud suhe ongi mõõdetava eseme kõrguseks meetrites. (Vt. joon. nr. 11.)

9. S i l m a d e v a h e m õ õ d u a b i l. Mõõtmise toimub samuti kui laiuste mää-

ramisel (peatükk IV p. 2), ainult viseeri-
da tuleb küljeliasendis.

10. Kaugustuhandikkude abil.
Mõõtmine toimub samuti kui laiuste mää-

Joon. 11.

ramisel (vt. peatükk IV p.3), ainult mõõt-
lauda tuleb hoida püstiasendis.

11. Vabalt langeva kivi abil.
Asudes kõrgel sillal, tornis või järsakul
võime oma asukoha kõrguse määrata lan-
geva kivi abil. (Tavaliselt võib selleks ka-
sutada allalastavat nõõri, kuid suuremate
kõrguste puhul on seda raske teostada.)

Kui arvestame, et õhk kuni rusikasuu-
ruse kivi langemist nimetamisväärselt ei
takista, siis kukub vabalt langeda lastud
kivi esimese langemissekundi jooksul
5 m. Iga järgneva sekundi jooksul kiire-

neb kivi langemine umbkaudu 10 m. Nii
langeks kivi 1. sekundil — 5 m, 2. sek. —
15 m, 3. sek. — 25 m, 4. sek. — 35 m jne.

Oletame, et viibime kõrgel pankrannal.
Meid huvitab, kui kõrgel asume all müha-
vast merepinnast. Laseme paraja (50 —
100 gr) kivi langeda (mitte visata!). Ole-
tame, et kivi lahtilaskmisest kuni vette-
sulpsamiseni kulub 3 sek. Ülaltoodu jär-
gi asume siis 45 m kõrgusel (5m+15m+
25 m).

Väljaarvamist hõlbustab järgmine va-
lem: sek² 5 (langemiseks kulunud aja
ruut korrutatud 5-ga). Käesoleval juhul
3×3×5=45 m. Kui kivi langeb näit. 9
sek, siis: 9×9×5=405 m.

Kui ei ole kasutada täpsuskella (stop-
per) kivi langemisaja määramiseks, siis
on soovitatav katset korrata täpsemaks aja
määramiseks 2—3 korda.

Samal viisil saame kindlaks määrata,
kui kõrgele lendas otse ülesvisatud kivi.

Kuna füüsikaseaduste järgi langeb
kivi maa peale tagasi sama kiirusega, kui
ta üles visati, siis kulub järelikult kivi
pöördepunktini lendamiseks sama palju
aega kui pöördepunktist mahasadamiseni.

Oletame, et ülesviskamisest mahasa-
damiseni kulub aega 8 sek. Arvutame:
8:2=4 sek. kulub kivi tõusmiseks kui ka
langemiseks. Edasi: 4×4×5=80 m kõr-
guselt hakkas kivi tagasi langema.

PETSERIS TEGUTSEB RAHVA- TANTSUTRUPP.

Käesoleval aastal algas uuesti tööd
Petseri Malevas rahvatantsutrupp. Peale
pidevat ja hoolsat tööd saavutati trupis
ühtlus ning sobivus.

Esmakordne esinemine trupil oli 20.
veebr. s. a. Kodutütarde Ringkonna õhtul.
Hästiõnnestunudult ja soojalt vastuvõe-
tuna kanti ette „Vändra polka“, „Jooksu-
polka“ ja „Targa rehealune“.

Aeg on telkide muretsemiseks!

Telgi NK-38 kirjeldus.

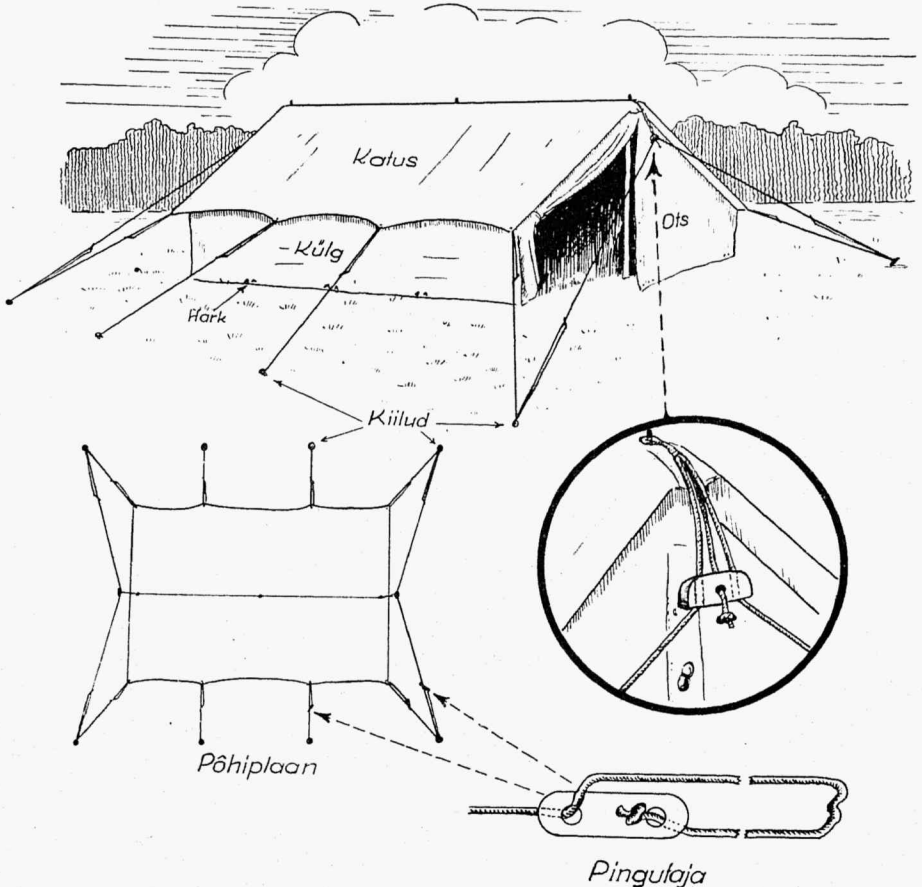
Telk NK-38 on parandatud tüüp 1932. a. Kaitseliidus kasutamisele võetud („KL“) telgist. Muudatusi on tehtud piskasjus ja kõrgust on suurendatud, kuna noortele tuli luua võimalus telgi sisemusse ehitiste püstitamiseks ja vabamaks liikumiseks. Üldmuljelt on telk sarnane senise „KL“ telgiga, mis eriti suuremais laagreis ühtluse loomiseks vajalik.

Mõõtudelt on telk NK-38 järgmine:
 Kõrgus: Maapinnast harjalatini 1,90 m; maapinnast katuse ääreni (seinad) 90 sm.

Laius: Püstitatud telgi laius 2,40 m (teoreetiline laius 2,54 m).

Pikkus: Räästa äärest räästa ääreni harjal 4 m. Otsast otsani sisemine mõõt 3,80 m.

Mahutus: 8–10 poissi.

Telk NK-38 üldvaade, põhiplaan ja näide pingutajate kinnitamisest.

Jaotades telke kasutusviiside järgi: 1) matkateljiks (kergest riidest, kaasaskantav seljakotis), 2) lühilaagri telgiks ja 3) püsivlaagri telgiks (raskemad, ainult vooris transporteeritavad, kahekordse katusega) on vaatluse all olev telk NK-38 konstrueeritud lühilaagri telgina, kuid kui temale lisada veel täiendavalt teine katuseriie, mis ilma erilise lisakonstruksioonita võimalik, on ta kasutatav ka püsivlaagri telgina.

Materjalina telgiriideks on kasutatud puuvillast purjeriiet „OK 71“ ja lisakatuseks võib kasutada õhemat purjeriiet „GH 95“. „OK“ paremus seisneb selles, et tema transportid ja käsitsemisel oma paksema koe tõttu on vastupidavam. Nimetatud riie on 71 sm lai, kusjuures kokkuõmmeldult jääb iga laia laiuseks 67 sm. Näidatud kokkuõmblemise moodusest jätkub. (Paksemate presentide juures on tarvilik üks õmblus rohkem.) Õmblemiseks on kasutatav harilik õmblusmasin ja niit nr. 10.

Telgiriide juurdeldõikamisel tuleb silmas pidada, et seda tehtagu alles siis, kui lõiked ja kindel ettekujutus telgi kujust olemas. Parema ülevaate saamiseks on soovitatav telgi otsad, näiteks, joonistada põrandale, siis riie kokku õmmelda ja välja lõigata täpselt joonise järgi. Silmas tuleb pidada, et telgi suu alumised nurgad (aasade kohalt) on 10 sm pikemad kui telgiseina vastu olevad. Selline lõige on vajalik selleks, et üleslõõdud telki otstest teha tuulekindlaks, eriti neil juhtudel, kui telk pole hästi üles lõõdud. Katuse seinad ja otsad õmmeldakse eraldi valmiks ja pärast kinnitatakse vastavate õmblustega ühte. Selleks on vajalik jätta riiet õmbluseks kuuluva osa võrra pikemaks-laiemaks. Nurdade kokkuõmblemine tuleb teostada hiljem eraldi.

Harjale õmmeldakse sisemisele küljele tugev 3,5 sm laiune linane pael. Harjal olevad purjesilmade avad tehakse

nööri ja traadilõngast ning telgi sisemisele küljele pannakse neis kohtades valgepargiline vasikanahk; eriti on see vajalik tugisõrestiku otste kohal, kuna muidu kipuvad lati metallist otsad hõõruma auku telgiriidesse. Kõikjal, kus purjesilmad, tuleks kasutada nende alusena nahatükikest. Purjesilmade kohaleasetamine sündigu vastavate stantside abil; käsitsi neid püsivalt kohale asetada pole võimalik.

Telgisuu kinnitamiseks võib kasutada nöörist aasade asemel (nagu „KL“ juures) ka puupöörakesi, samuti aluserva kinnitamiseks vaskrõngakesi purjesilmade nöörist aasakeste asemel, eriti siis kui kasutusel telgi ääre kinnitamiseks metallist hargid.

Telgi otsade ja äärte ülessidumiseks on asetatud katuse külge väikesed nõorikesed, otstesse à 2 ja külgedele à 2.

Pingutusnööriks kasutada kuni 5 mm jämedat nöörü. Pingutusklotsid on alumiiniumist. Tähelepanu pühendada sellele, et viimased oleksid ümarnurgelised ja puhtalt-siledalt väljatöötatud.

Kandekott on soovitatav valmistada impregneeritud presendist.

Nii telk kui kott tuleb varustada üksuse nimetusega. Kiilude-harkide jaoks on eraldi hoiukott, mis asetatav koos telgiga kandekotti.

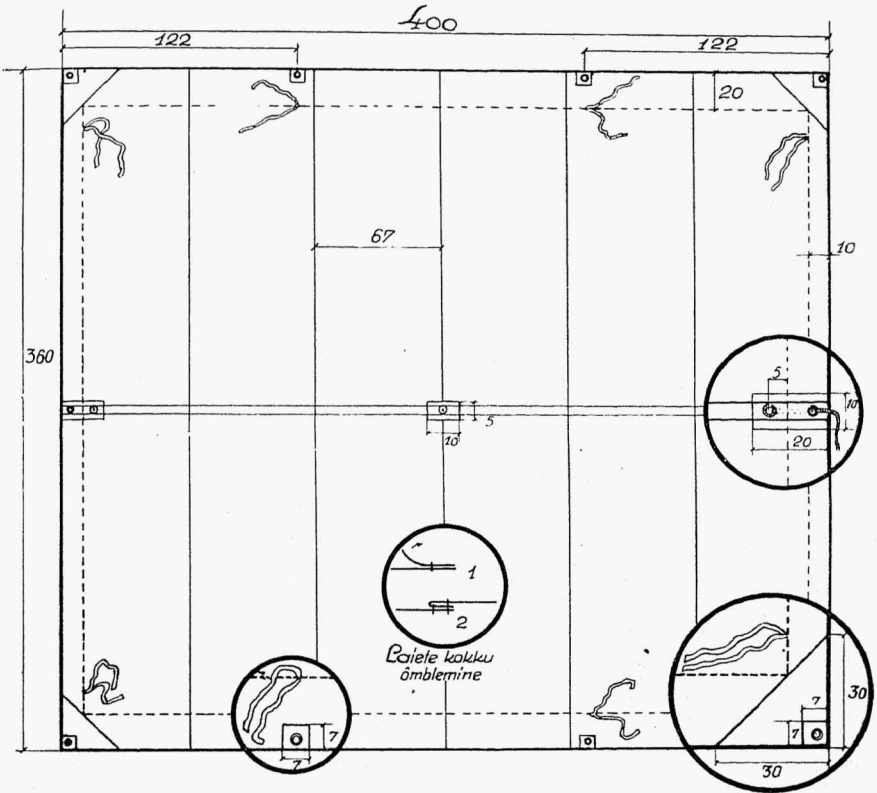
Telgi NK-38 materjalide arvestus ja kalkulatsioon.

Riie t: puuvillane purjeriie OK. 71,46 m à kr. 1:10 (suurmüügi hind) kr. 50:60.

Paela: telgi harjale, linast, 35 mm lai, 4 m à kr. 0:20 kr. 0:80, telgi äärte ja otste ülessidumiseks 5 mm lai (või puuvillast nöörü 3 mm läbimõõduga) 6 m à kr. 0:11 kr. 0:66.

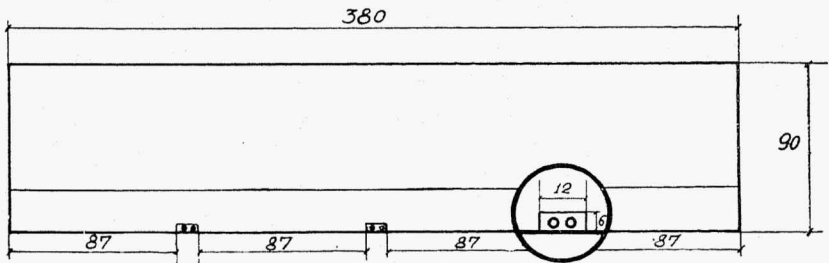
Purjesilmad: harjanööri hoi-diks 20 mm 2 tk. à kr. 0:09 kr. 0:18, pingutusnööri kinnitamiseks 16 tk., telgi otsadele 40 tk., aluserva kinnitusaasadeks 28 tk., kokku 15 mm 84 tk. à kr. 0:07 kr. 5:88. (Juhul, kui kasutatakse

Katus

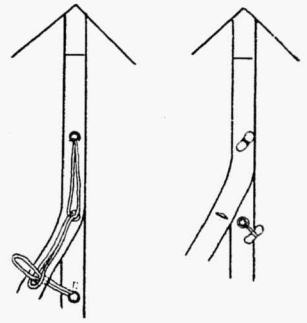
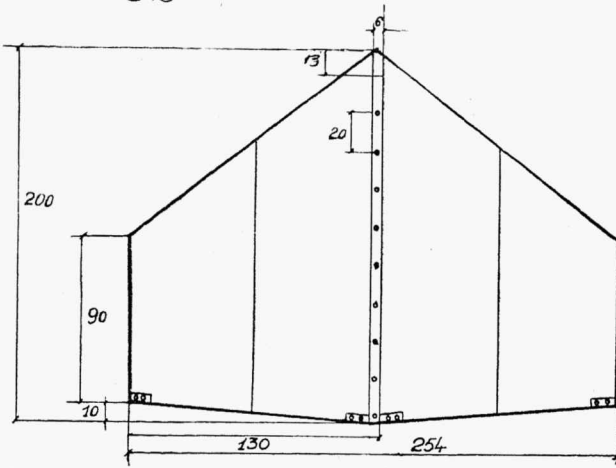
Telgi katus.

Külg

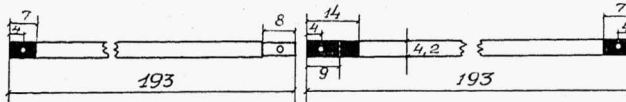
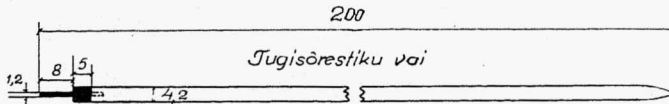
Telgi külg.

Ots

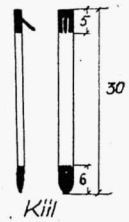

Näiteid telgisuu kinnitamisest.

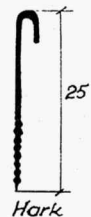
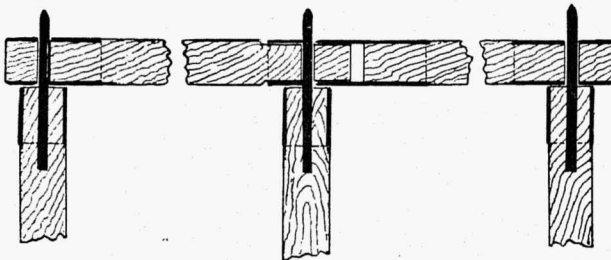
Telgi ots.

Tugisõrestiku horja latt

Kiil

Hark

Telgi tugisõrestiku vaia ja horja lati mõõteid ning näiteid nende ühendamisest

telgi ukse kinnitamiseks pöörakesi, kulub 15 mm purjesilmi 20 tk. vähem; kasutatakse alusserva purjesilmade asemele 28 mm läbimõõduga vaskrõngakesi — kulub eelpool tähendatud purjesilmi veel 28 tk. vähem, seega 84 tk. asemel 48 tk. Juurde tuleb vaskrõngaid 12 tk. à 3 s. ja 18 mm paela 1,2 m à kr. 0:15).

Niiti: purjeniiti aasade ja nõõride õblemiseks $\frac{1}{2}$ vihti à kr. 0:40 kr. 0:20, rullniiti nr. 10 telgiriide kokkuõblemiseks 3 rulli à 20 snt. kr. 0:60.

Nõõri: küljepingutajateks 5 mm läbimõõduga 8 tk. à 2,5 m = 20 m, harja pingutajateks 4 tk. à 3 m = 12 m, ukse aasadeks (juhul kui kasutatakse pöörakesi, pole nõõri tarvis) 20 tk. à 40 sm 10 m, kokku 42 m à 7 s. kr. 2:94.

Nahka: valgepargilist vasikanahka aasade ja kinnitusnurkade alla kaks ruutjalga à kr. 0:90 kr. 1:80.

Pingutusplokk alumiiniumist 60 × 25 × 3 mm, 12 tk. à 20 s. kr. 2:40, puust harjapingutamiseks 120 × 60 × 25 mm, 2 tk. à kr. 0:40 kr. 0:80.

Puud tugisõrestiku valmistamiseks saare-, kase- või kuusepuust umbes 4,2 × 200 sm, 5 tk. à kr. 0:25 kr. 1:25, kiilude valmistamiseks tamme-, saare- või vahtrapuust 30 × 20 × 1,5 sm, 10 tk. (kaks tagavaraks) kr. 0:75.

Vasktoru 40/43 mm tugisõres-

tiku vaiadele ja lattidele 14 sm pikk 1 tk., 5,5 sm pikk 2 tk., 5 sm pikk 3 tk. Kokku 0,55 m à kr. 3:60 — kr. 2:00. (Tarbekorral võib kasutada ka teras- või raudtoru, kuid see peab kas ületinutatud või hästi värvitud olema.)

Vaskkruvid muhvide kinnitamiseks, 1-tollised, 5 tk. à kr. 0:03 — kr. 0:15.

Vaske ümmargust tugisõrestikule 1 × 17 sm, 3 tk., kokku 0,51 m à kr. 1:20 — kr. 0:70.

Metallotsad (vasest/rauast) kiiludele, 10 kompl. à 20 s. — kr. 2:00.

Töö — õblemine kr. 10:00. Puutööd, metalltööd, plessimine kr. 7:00. Mitmesugused kulud kr. 1:00. Kokku kr. 18:00. Kandekott telgile, presendist — mõõdus 60 × 35 × 25 sm, umbes kr. 5:00. Sama kiiludele-harkidele, umbes kr. 2:75.

Kokku: kr. 99:46.

Eelpooltoodud arvestuse põhjal läheb üks telk NK-38 koos kande-hoide kottidega maksuma ümmarguselt kr. 100:-. Seejuures kasutatud andmed on peamiselt arvestatud üksiktelgi esmajärgulisest materjalist valmistamisel. Üksikult telki valmistades tuleb ületada mõningad raskused, mis telgi kirjelduses mainitud. Hulgalisemal valmistamisel ja mõnede osade asendamisel lihtsama materjaliga (vask rauaga, puu muutmisel jne.) võib telgi hinnaks arvata kr. 80—90:-.

Näpunäiteid ja mänge.

Salgajuhtide õpetamisest.

Asetage salgapealik oma salga ette ja küsige, millises järjekorras seisavad poisid reas, kuid nimetagu ta neid eesnimede (või ka hüüdnime) järgi. Sama on maksev ka salgapealiku abi kohta ja peaks olema mõeldav ka iga salga liikme — pesakotka kohta. Kui on salgajuhtid head, siis teavad nad ka kõikide poiste aadresse peast, teavad ka, mis värvi

majas, mitmendal korral iga poiss elab, milline on aken tema toal. Siin kontrollitakse mitte üksnes salgapealiku teadmisi, vaid ka tema noorkotikalikku tähelepanelikkust.

Rühma kotkas peab olema teadlik oma salgapealike ja nende abide suhtes, samuti kui staabi liikmete suhtes.

Kontrollitagu neid teadmisi selliste võtetega ja pikapeale pealikud hakkavad võistleva oma teadmiste põhjalikkusega. Seega valguvad poistesse need teadmised, mida neil juhtidena vaja.

Noorte Kotkaste Peavanema

käskkiri nr. 107.

Tallinnas, 28. veebruaril 1938. a.

§ 1

Käesoleva aastaga algas meie juhtide ajakiri „Kotkas“ oma kolmandat aasta-käiku. Ta ilmub endiselt Peastaabi väl-jaandel ja Noortemagistrite Ajutise Kes-kuse toimetamisel. Viimase õlgadel lasub kogu „Kotka“ arendamise ja juhtimise töökoorem koos majandusliku külje orga-niseerimisega.

„Kotkas“ on aidanud möödunud kahe aasta kestel noorte kotkaste sisemises töös ja organisatsiooni üldilme kujunda-mises tõhusalt kaasa. Ta on meie juht-konnale uute mõtete ja uute töövõtete saamise allikaks, sest tema kaudu saa-dakse kiiremini ametlikud korraldused koos näidetega nende ellurakendamise viisidest, samuti uusi tänuväärseid alga-tusi ja näpunäiteid. Seetõttu ei saa meie juhtkonna aktiivne osa läbi „Kotkast“ lugemata, s. t. ka „Kotkast“ tellimata.

Samane väärtus on „Kotkal“ ka iga noorte kotkaste üksuse kohta. Sel puhul olgu veel alla kriipsutatud, et ajakirjas toodud korraldused samuti kui kirjutised on enamikus püsiva väärtusega. Neid edaspidi leida on väga hõlpus, kui igaüksusel on endal „Kotka“ aastakäik käe-pärast lahtilöömiseks. Ühelgi üksusel ei tohiks olla „Kotkas“ tellimata, sest telli-mishind on ainult seetõttu hoitud odav, et selle tasumine kellelegi ei oleks raske.

Tellimise vajaduse kõrval lasub noor-tejuhtide õlgadel kohustus „Kotkast“ varustada kaastööga. Siin tuleb seni-est rohkem vaeva näha kõigil noorte-magistritel ja kotkajuhtidel, kuna Noor-temagistrite Ajutine Nõukogu kannab vastutust „Kotka“ sisulise väärtuse eest. Igal eelnimetatul tuleb pidada auasjaks iga aastal vähemalt ühe sobiva kirjutise andmist „Kotkale“.

Üldise tellimise ja hoolsa kaastöö and-misega jõuame „Kotkast“ veelgi paremu-sele viia, mida juba selle aastakäigu al-gusest peale peame tegema. Ja ainult neil tingimustel võime „Kotkast“ saada sisu- ja pildirohkena hinnaga kr. 1.50 aastas, mis meid endid rahuldab ja mida ka teiste kätte oma tööna võime ulatada.

§ 2

Vabastan Noorte Kotkaste Pärnu Maleva pealiku abi kohustest A. LIIV'I,

elukoha muutmise tõttu, arvates 1. det-sembrist 1937. a.

Alus: KL Pärnu Maleva pealiku esitis nr. 296, 18. 12. 37.

§ 3

Vabastan Noorte Kotkaste Sakalamaa Maleva instruktori ametikohalt noorte-magister Helmut AGU, sõjaväeteenistusse mineku puhul, arvates 1. jaanuarist s. a.

Alus: KL Sakalamaa Maleva pealiku esitis nr. 208, 08. 01. 38.

§ 4

Vabastan Noorte Kotkaste Sakalamaa Maleva pealiku abi kohustest kotkajuht Kuulo KUTSARI, elukoha muutmise tõttu, arvates 16. juulist 1937. a. ja kp. Jaan MIHKELSON'I omal soovil, arvates 1. oktoobrist 1937. a.

Alus: KL Sakalamaa Maleva pealiku esitis nr. 260, 19. 01. 38.

§ 5

Iga-aastane kooli-õppetöö võistlus, mi-da korraldas Noorte Kotkaste Peastaap kõigile skautlikkudele organisatsioonidele, jääb 1937./38. õppeaastal pidamata. Võist-lus tuleb ümberkorraldamisele, mille järel see uutal alustel välja kuulutatakse. Malevates, kus selle võistlusega koos sama võistlus toimus ka maleva ulatu-ses, tuleb seda jätkata.

§ 6

Tühistan käskkirjas nr. 68 § 3 toodud noorte kotkaste malevate vahelise spordi-võistluste Aarne Vuorimaa rändauhinna statuudi ja paanen selle maksma uuel ku-jul järgmiselt:

1. Malevate vaheliste spordivõistluste auhinnaks on Soome saadik Aarne Vuo-rimaa poolt annetatud jäädav rändauhind — karikas.

2. Võistlusest osavõtjad jagunevad klassidesse vastavalt käskkirjale nr. 98 § 4. — Vanus arvestatakse võistluse päeva järgi. Igal võistlejal peab võistlustel kaasas ole-ma vanust tõendav dokument.

3. Võistlused toimuvad kergejõustikus ja ujumises.

Iga ala võistlusalad, osavõtjad, võist-luste koha ja aja määrab NK Peastaap igakordseks võistluste läbiviimiseks.

Viru Maleva Väike-Maarja malevkonna salgapealikute koolist osavõtjaid. Esireas vaskult kolmas ja neljas lektorid L. Kaur ja V. Neemre, keskel koolivanem dir. K. H. Lipp, tema kõrval kooli pealik J. Heinpalu ja lektorid V. Toom ning K. Oglas.

4. Igas klassis määrab malev meeskonda nõutud arvu võistlejaid igale võistlusale NK Peastaabi korraldusel. Sama võistleja võib kuuluda iga võistlusala meeskonda. Poolikud meeskonnad ei saa võistelda.

5. Võistlejate poolt saavutatud punktid üldsumma tähendatud aladel (kergejõustik, ujumine) annab malevale punktid üldarvu.

6. Punkte arvestatakse ühekordselt igas klassis ja alal:

I koht 15 punkti, II — 14 jne. 15 koht 1 punkti.

7. Kõige suurema punktide üldarvu saavutanud malev mõlemal alal (kergejõustik, ujumine) kokku omandab rändauhina kuni järgmiste võistluste toimumiseni.

8. Tähendatud spordivõistlused toimuvad igal aastal ajavahemikus 1. maist kuni 1. oktoobrini.

A. BALDER

Peavanema eest.

J. FEDERSOO

Peastaabi ülem.

TEATEID PEASTAABIST.

Praegu on trükkimisel „Noorkotka laulik“, milline sisaldab umbes 100 laulu poistele, suuremas enamikus nootidega. Laulud on kahehäälsed, üksikud ka neljahäälsed. Laulik trükitakse taskuformaadis ja sisaldab umbes 100 lehekülge. Lauliku hind selgub hiljem.

Lugege ja tellige

„Kaitse Kodu!“

Teisena on trükkimisel raamatuke „Noorkotka vorm I“, milline sisaldab täpse ametliku vormikirjelduse ja värvilise erialamärkide tabeli. Eriüksuste vormikirjeldused järgnevad II raamatus.

Noorkotkaste varrukamärgid, millised ajutiselt müügilt lõppenud, jõuavad uuesti müügile aprilli lõpul. Märkides on teostatud pisimuudatusi.

SAAREMAAL ASUTATAKSE NOORKOTKASTE JA KODUTÜTARDE SÕPRADE KOGU.

Veebruarikuu lõpul valmis Saaremaa Noorkotkaste ja Kodutütarde Sõprade Kogu põhikiri, mis kinnitati ajutiseks kasutamiseks. Kogu töö korraldajaks on kpt. V. Raid. Kogul on juba üle 100 liikme, peamiselt Kuressaares. Kogu tegevust kavatsetakse laiendada, haarates kaasa võimalikult palju noorte vanemaid ja sõpru.

On loota, et Kogu suudab pakkuda majanduslikul alal tõhusat abi Saaremaa noorkotkastele ja kodutütardele.

TOIMETUSELT.

Meist mitteolenevail põhjusil olemasolevate katkestama noorte kotkaste juhtide — VR kavaleride piltide avaldamise.

Ühtlasi palume vabandada asjaolu, et eelmises numbris noorte kotkaste juhtide — VR kavaleride piltide avaldamisel on kaks viimast piltide lehekülge ära vahetatud. Ka esineb mõningaid eksimusi piltide õige järjestuse alal.

Toimetus avaldab sügavat tänu Vabaturistivendade Keskjuhatausele, „Kotkas“ nr. 2 s. a. avaldatud VR kavaleride piltide klüsee kasutamise võimaldamise eest.

MUHU SALGAPEALIKUTE KOOL ALGAS TEGEVUST.

5. ja 6. märtsil toimus Muhu salga-pealikute kooli esimene kokkutulek Muhu Liiva koolimajas. Koolist võttis osa 39 nooremat ja 6 vanemat pealikut. Esimene kokkutulek jättis kõigiti asjaliku ja hea mulje, niihästi noored kui vanad võtsid oma ülesandeid tõsiselt ja olid in-nuga asja juures. Järgmine kokkutulek on 26. ja 27. 03. Piiri koolimajas.

Muhu salgapealikute kool on mõeldud rändkoolina, s. o. iga kokkutulek toimub ise salga juures. Toitlustamine sünnib selle salga poolt, kelle juures kokkutulek toimub.

Kooli staap on moodustatud järgmiselt: Koolivanem hr. Ader Üksik, kooli-pealik kj. Madis Vaga, õppepealik kj. Jüri Kipper, sisekorrapealik nk. Anton Pärtel, meelelahutuste vanem hr. Vassili Teiss ja korraldusplk. nk. Mauno Vana. Lektoritena tegutsevad: Maleva instruktor kj. A. Elmik, kj. M. Vaga, kj. J. Kipper, nk. A. Pärtel, nk. M. Vana ja sidealal mereside „Viirelaiu“ posti vanem veltv. Johanson.

NK „VIKERLASTE“ MERIRÜHM PÜHITSE AASTAPÄEVA.

20. veebr. s.a. pühitsete Saaremaa/ Muhu „Vikerlaste“ merirühm oma kolmandat aastapäeva. Sel puhul korraldati koos kodutütardega pidulik koondus ja pidu Simiste koolimajas.

Pidulikust koondusest võttis osa suur hulk noorte vanemaid, kellele õhtul korraldatud pidu jättis väga hea mulje, näidates noorte tublit tööd ja indu.

„Vikerlaste“ merirühm on endise Simiste rühma järglane, kuna Simiste rühm käesoleva aasta sügisel muudeti merirühmaks, nimega „Vikerlaste“ merirühm. Rühma juures tegutseb 14-liikmeline puhkpillide orkester. Rühma vana-

kotkaks on kj. J. Kipper, kotkas nk. M. Vana.

SALGAPEALIKUTE KOOLID PETSERI MALEVAS.

Petseri Malevas tegutseb kolm salgapealikute kooli, asukohtadega Tobrovas, Petseris ja Värskas. Koolid algasid oma tööd novembris eelmisel aastal ja on olnud koos kaks korda.

Tobrova salgapealikute kooli vanemaks on Puista rühma vanakotkas A. Raidma ja pealikuks Tobrova rühma vanakotkas E. Raudsepp. Kooli esimene kokkutulek oli 20. ja 21. nov. m. a., teine 8. ja 9. jaan. s. a. Kooli lektoriteks on: vanakotkas A. Raidma, E. Raudsepp, kotkad G. Petsnikov ja P. Pai ning Maleva instr. kj. A. Nigol. Kooli II kokkutuleku ajal korraldati suusamärgi võistlused ja sõidud. Neist võttis osa terve kool. Parim aeg 1,5 km sõidus oli pk. A. Pail (8,25 min.).

Petseri salgapealikute kooli koonduvad Petseri ümbruskonna rühmade juhid. Kooli pealikuks on Kotkaringi pealik R. Saluri. Osavõtjaid koolist on 40. Lektoriteks on: KL Maleva vaneminstr. kpt. O. Ilves, Kotkaringi vanem kpt. K. Saimre, maleva arst dr. A. Niinema, kj. R. Saarva, nk. N. Ress ja Maleva instr. kj. A. Nigol. II kokkutuleku ajal korraldatud suusamärgi sõitudest võttis samuti kool terves koosseisus osa. Parim aeg 1,5 km sõidus R. Hammer (6,40).

Värksa salgapealikute kooli vanemaks on Värska rühma vanakotkas pk. K. Önnik, pealikuks kj. V. Laaneots. Lektoriteks: KL õppepiirkonna instr. ltn. A. Kalmet, dr. V. Valmre, kj. V. Laaneots, plk J. Pirnipuu, pk. A. Vabarna ja Maleva instr. Koolist osavõtjaid on 25 poissi. Kooli II kokkutuleku ajal korraldatud traditsioonilistest suusamärgi sõitudest võttis halva ilma tõttu osa 10 sõitjat. Parim aeg 1,5 km sõidus — A. Osaril 7,38 min.

Väljaandja: NK Peastaap. Vastutav toimetaja: G. Reial.

Toimetuse nõukogu: kol.-ltn. P. Asmus, prof. E. Ein, prof. J. Köpp, koolide inspektor J. Lang, dir. V. Neggo, prof. A. Piip ja kol. A. Traksmaa.

Toimetus: H. Treial (peatoimetaja), noortemagistrid V. Hiir (tegevtoimetaja), R. Lahi, K. Liping, A. Ohaka ja E. Tarn.

Toimetus-talitus: Tartus, Võidu 10, tuba 24, tel. 17-44.

Posti jooksev arve nr. 2133.

Tellimishind: aastas kr. 1.50, 6 k. — kr. 0.80, 3 k. — kr. 0.40. Üksiknumber 15 senti, Ajakiri ilmub 12 korda aastas.